

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. liepos 19 d.*

„Apeliacinis skundas — Konkurencija — Karteliai — Ispanijos žaliavinio tabako pirkimo ir pirminio perdirbimo rinka — Kainų nustatymas ir rinkos padalijimas — EB 81 straipsnio pažeidimas — Dukterinių bendrovių neteisėtų veiksmų inkriminavimas jų patronuojančiosioms bendrovėms — Nekaltumo prezumpcija — Teisė į gynybą — Pareiga motyvuoti — Vienodas požiūris“

Sujungtose bylose C-628/10 P ir C-14/11 P

dėl 2010 m. gruodžio 28 d. ir 2011 m. sausio 7 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Alliance One International Inc., anksčiau – *Standard Commercial Corp.*, įsteigta Danvilyje (Jungtinės Valstijos),

Standard Commercial Tobacco Co. Inc., įsteigta Vilsone (Jungtinės Valstijos),

atstovaujamos advokatų M. Odriozola Alén ir A. João Vide,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, įsteigta Vaduce (Lichtenšteinas),

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier ir R. Sauer, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

ir

Europos Komisija, atstovaujama F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier ir R. Sauer, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Alliance One International Inc.,

* Proceso kalba: anglų.

Standard Commercial Tobacco Co. Inc.,

Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd,

atstovaujamos advokatų M. Odriozola Alén ir A. João Vide,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurių sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, M. Safjan ir A. Prechal, teisėjai K. Schiemann, E. Juhász, G. Arestis, A. Arabadjiev (pranešėjas), D. Šváby, M. Berger ir E. Jarašiūnas,

generalinė advokatė J. Kokott,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. lapkričio 16 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2012 m. sausio 12 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu (C-628/10 P) *Alliance One International Inc.* (toliau – AOI), buvusi *Standard Commercial Corp.* (toliau – SCC), ir *Standard Commercial Tobacco Co. Inc.* (toliau – SCTC) prašo panaikinti, viena vertus, 2010 m. spalio 27 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Alliance One International ir kt. prieš Komisiją* (T-24/05, Rink. p. II-5329, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo buvo atmesti jų ieškiniai dėl 2004 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimo C(2004) 4030 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnio 1 dalį (byla COMP/C.38.238/B.2 – Žaliavinis tabakas – Ispanija) (toliau – ginčijamas sprendimas), ir, kita vertus, panaikinti joms skirtas ginčijamo sprendimo dalis ir sumažinti šiuo sprendimu skirtas baudas.
- 2 Apeliaciniu skundu (C-14/11 P) Europos Komisija prašo, viena vertus, panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo buvo panaikintos ginčijamo sprendimo dalys, susijusios su *Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.* (toliau – TCLT), ir, antra vertus, atmesti pastarosios Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį.

I – Ginčo aplinkybės

- 3 Šio ginčo faktinės aplinkybės, išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–40 punktuose, gali būti apibendrintos, kaip išdėstyta toliau.
- 4 *World Wide Tobacco España, SA* (toliau – WWTE), *Agroexpansión SA* (toliau – *Agroexpansión*) ir *Tabacos Españoles SL* (toliau – *Taes*) yra trys iš keturių žaliavinio tabako pirminio perdirbimo įmonių Ispanijoje (toliau keturios įmonės kartu – perdirbėjai).
- 5 Nuo 1995 m. iki 1998 m. gegužės 5 d. dvi trečiąsias WWTE kapitalo valdė TCLT, t. y. dukterinė bendrovė, kurią 100 % valdė SCTC, o ši – 100 % SCC (tapusi – AOI) valdoma dukterinė bendrovė. Likusią vieną trečiąją valdė WWTE pirmininkas ir du jo šeimos nariai.

- 6 1998 m. gegužės 5 d. TCLT jai priklausančią WWTE kapitalo dalį padidino iki 86,94 %, likusios akcijos buvo pačios WWTE (9,73 %) ir fizinio asmens (3,33 %) nuosavybė. 1998 m. spalio mėn. WWTE įsigijo šio asmens akcijų, o SCC tiesiogiai įsigijo 0,04 % WWTE akcijų. 1999 m. gegužės mėn. TCLT ir SCC joms priklausančias WWTE kapitalo dalis atitinkamai padidino iki 89,64 % ir 0,05 %, o likusią dalį valdė pati WWTE.
- 7 *Agroexpansión* priklauso bendrovių grupei, kurios pagrindinė bendrovė yra *Dimon Inc.* Pastarajai per 100 % jos valdomą dukterinę bendrovę *Intabex Netherlands BV* (toliau – *Intabex*) priklauso visos *Agroexpansión* akcijos.
- 8 Visos *Taes* ir *Deltafina SpA* (toliau – *Deltafina*), pagal Italijos teisę įsteigtos bendrovės, kurios pagrindinė veikla yra pirminis žaliavinio tabako perdirbimas Italijoje ir perdirbto tabako pardavimas, priklauso *Universal Leaf Tobacco Co. Inc.* (toliau – *Universal Leaf*). Ši bendrovė savo ruožtu yra 100 % JAV bendrovės *Universal Corp.* (toliau – *Universal*) dukterinė bendrovė.
- 9 2001 m. spalio 3 d. ir 4 d. Komisija atliko patikrinimus pagal 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [EB 81] ir [EB 82] straipsnius (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), be kita ko, WWTE patalpose, siekdama patikrinti informaciją, kad Ispanijos žaliavinio tabako perdirbėjai ir augintojai tariamai padarė EB 81 straipsnio pažeidimus.
- 10 2003 m. gruodžio 11 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus, kurį adresavo 20 įmonių ar asociacijų, tarp kurių buvo SCTC ir SCC.
- 11 2004 m. spalio 20 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuris, be kita ko, susijęs su horizontaliu karteliu, kurį Ispanijos žaliavinio tabako rinkoje sudarė ir įgyvendino perdirbėjai ir *Deltafina*.
- 12 Remiantis Komisijos konstatavimais, šio kartelio tikslas buvo kiekvienais metais nuo 1996 m. iki 2001 m. nustatyti vidutinę kiekvienos veislės visų rūšių kokybės žaliavinio tabako pristatymo kainą ir pasidalyti kiekvienos veislės žaliavinio tabako kiekius, kuriuos kiekvienas perdirbėjas galėjo supirkti iš augintojų. Nuo 1999 m. iki 2001 m. perdirbėjai ir *Deltafina* taip pat buvo susitarę dėl kainos svyravimo ribų, taikomų kiekvienos veislės žaliaviniam tabakui pagal kokybės klasę, ir dėl vidutinės minimalios augintojo ir augintojų grupės kainos.
- 13 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad šis kartelis sudarė vieną ir tęstinį EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą, nustatė atsakomybę už šį kartelį, be kita ko, *Deltafina* ir perdirbėjams, nurodė šioms įmonėms nedelsiant nutraukti šį pažeidimą ir susilaikyti nuo bet kokių ribojamųjų veiksmų, turinčių identišką ar panašų tikslą arba poveikį, be to, skyrė tokias baudas: 108 000 EUR – *Taes*, 1 822 500 EUR – WWTE, 2 592 000 EUR – *Agroexpansión* ir 11 880 000 EUR – *Deltafina*.
- 14 Be to, iš ginčijamo sprendimo išplaukia, kad trys WWTE patronuojančios bendrovės buvo pripažintos solidariai atsakingomis už šiai bendrovei skirtos bandos sumokėjimą, kaip ir *Dimon Inc.* – už *Agroexpansión* skirtos baudos sumokėjimą. Atvirkščiai, *Intabex* nebuvo pripažinta atsakinga už *Agroexpansión* skirtos baudos sumokėjimą, o *Universal* ir *Universal Leaf* taip pat nebuvo pripažintos solidariai atsakingomis, kiek tai susiję su *Taes* ir *Deltafina* skirtomis baudomis.
- 15 Kalbėdama apie ginčijamo sprendimo adresates, ginčijamo sprendimo 375 ir 376 konstatuojamosiose dalyse Komisija patikslino:
„(375) Šiuo atveju trys iš keturių Ispanijos žaliavinio tabako perdirbėjų yra kontroliuojami (100 % ar 90 %) JAV tarptautinių bendrovių. Be to, yra kitų faktinių aplinkybių, patvirtinančių prielaidą, kad *Agroexpansión* ir WWTE veiksmai turi būti inkriminuojami jų atitinkamoms

patronuojančioms bendrovėms. Tokiais atvejais abi bendrovės, t. y. patronuojanti bendrovė ir dukterinė bendrovė, turi būti laikomos solidariai atsakingomis už šiame sprendime konstatuotus pažeidimus.

- (376) [Tačiau] išsiuntus pranešimą apie kaltinimus ir išklausus šalis paaiškėjo, kad byloje esantys įrodymai nepateisina panašios išvados dėl *Universal* <...> ir *Universal Leaf* <...> turimų dalių bendrovėse *Taes* ir *Deltafina*. Iš tikrųjų, [išskyrus] patronuojančių bendrovių ir jų dukterinių bendrovių socialinį ryšį, byloje visiškai neminimas *Universal* ir *Universal Leaf* realus dalyvavimas šiame sprendime nagrinėjamomis aplinkybėmis. Todėl šioje byloje šios bendrovės neturi būti laikomos sprendimo adresatėmis. Tokia pati išvada *a fortiori* darytina dėl *Intabex* <...>, nes ji *Agroexpansión* 100 % valdė tik finansiškai.“
- 16 Kiek tai susiję būtent su WWTE, Komisija, atsižvelgusi į šio sprendimo 5 ir 6 punktuose išdėstytas aplinkybes, išskyrė du laikotarpius. Pirmasis truko nuo 1995 m. iki 1998 m. gegužės 4 d. imtinai (toliau – pirmasis laikotarpis), antrasis – nuo 1998 m. gegužės 5 d. iki ginčijamo sprendimo priėmimo dienos (toliau – antrasis laikotarpis).
- 17 Dėl pirmojo laikotarpio ginčijamo sprendimo 391 ir 392 konstatuojamosiose dalyse Komisija, remdamasi, be kita ko, ginčijamo sprendimo 388–390 konstatuojamosiose dalyse išdėstytais duomenimis, nusprendė, kad WWTE buvo bendrai kontroliuojama SCC per TCLT ir SCTC bei WWTE pirmininko ir jo šeimos, kad SCC ir (arba) jos dukterinės bendrovės darė faktinę įtaką WWTE veiksmams ir kad SCC įgyvendino tam tikrus mechanizmus, kurie kartu leido jai žinoti apie WWTE veiklą, todėl ir realiai kontroliuoti šios įmonės prekybos politiką.
- 18 Kalbėdama apie antrąjį laikotarpį, ginčijamo sprendimo 397–400 konstatuojamosiose dalyse Komisija, remdamasi, be kita ko, ginčijamo sprendimo 393–398 konstatuojamosiose dalyse išdėstytais duomenimis, nusprendė, kad SCC tiesiogiai arba per SCTC ir TCLT turėjo išimtinę WWTE kontrolę, kad atsakyme į pranešimą apie kaltinimus SCC pateikti argumentai neleidžia daryti kitokios išvados šiuo klausimu, kad dėl to SCC ir (arba) jos dukterinės bendrovės SCTC ir TCLT darė lemiamą įtaką WWTE prekybos politikai ir kad todėl jos turi solidariai atsakyti už inkriminuojamus antikonkurencinius veiksmus.

II – Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 19 2005 m. sausio 21 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai pateiktu pareiškimu AOI, SCTC ir TCLT pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo, kiek jis su jomis susijęs.
- 20 Grįsdamos savo ieškinį AOI, SCTC ir TCLT pateikė du ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas buvo susijęs su EB 81 straipsnio 1 dalies ir 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir subsidiariai su nepakankamu ginčijamo sprendimo motyvavimu. Antrajame ieškinio pagrinde ieškovės buvo iškėlusios klausimą dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo.
- 21 Nusprendęs nagrinėti šiuos du ieškinio pagrindus kartu, Bendrasis Teismas pirmiausia atmetė kaip nepagrįstą ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį dėl nepakankamo ginčijamo sprendimo motyvavimo.
- 22 Toliau Bendrasis Teismas atmetė antrąjį ieškinio pagrindą dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo, nusprendęs, kad nustatydamas, ar patronuojančioms bendrovėms taikytina atsakomybė už jų dukterinių bendrovių padarytą pažeidimą, visoms suinteresuotoms patronuojančioms bendrovėms

Komisija taikė tuos pačius principus. Visų pirma jis nusprendė, kad ginčijamas sprendimas neparodė, jog aptariama institucija šiuo klausimu būtų skirtingai vertinusi SCC ir SCTC situaciją, palyginti su *Universal*, *Universal Leaf* ar *Intabex* situacija.

- 23 Šis vertinimas, be kita ko, buvo pagrįstas tokiais skundžiamo sprendimo 155–157 punktuose išdėstytais argumentais:
- „155 <...> kalbant apie ypatingą atvejį, kai patronuojanti bendrovė 100 % valdo savo dukterinės bendrovės, padariusios Bendrijos konkurencijos taisyklių pažeidimą, kapitalą, Komisija dėl atsargumo rėmėsi ne tik teismų praktikoje nustatyta prezumpcija, <...> kad įrodytų, jog pirmoji iš tikrųjų daro lemiamą įtaką antrosios prekybos politikai, bet ir atsižvelgė į kitas faktines aplinkybes, patvirtinančias, kad tokia įtaka daroma. Vis dėlto taip elgdamasi Komisija tik padidino įrodymų patikimumą, reikalingą tam, kad nuspręstų, jog sąlyga, susijusi su realiu lemiamos įtakos darymu, įrodyta <...>
- 156 <...> tais atvejais, kai byloje, kurioje nagrinėjamas kelių atskirų įmonių padarytas pažeidimas, Komisija remdamasi teismų praktika nustato tam tikrą metodą, kad išsiaiškintų, ar reikia taikyti atsakomybę tiek realiai šį pažeidimą padariusioms dukterinėms bendrovėms, tiek jų patronuojančioms bendrovėms, tam, išskyrus ypatingas aplinkybes, Komisija turi remtis tais pačiais kriterijais visų įmonių atžvilgiu.
- 157 Komisija privalo laikytis vienodo požiūrio principo, pagal kurį, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas <...>.“
- 24 Dėl ieškinio pirmojo pagrindo pirmos dalies Bendrasis Teismas, kalbėdamas apie pirmą laikotarpį – skundžiamo sprendimo 194 punkte, o apie antrą – jo 217 punkte, konstatavo, kad Komisija teisiniu požiūriu pakankamai įrodė, jog SCC ir SCTC iš tikrųjų darė lemiamą įtaką WWTE elgesiui.
- 25 Skundžiamo sprendimo 195–197 bei 218 ir 219 punktuose Bendrasis Teismas dėl pirmo ir antro laikotarpio nusprendė, kad, atvirkščiai, nė viena ginčijamame sprendime Komisijos nurodyta aplinkybė neleidžia daryti išvados, jog TCLT darė lemiamą įtaką WWTE elgesiui, todėl Komisija neturėjo pagrindo nei inkriminuoti WWTE neteisėtą elgesį TCLT, nei pripažinti pastarąją solidariai atsakinga už baudos sumokėjimą.
- 26 Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 218 punkte nusprendė, kad Komisija negali remtis vienintele aplinkybe, jog TCLT valdė visą WWTE kapitalą, nes tokiu atveju TCLT būtų diskriminuojama, palyginti su *Intabex* bei su *Universal* ir *Universal Leaf*.
- 27 Galiausiai skundžiamo sprendimo 220–229 punktuose Bendrasis Teismas atmetė ieškovių pateiktus argumentus, kuriais siekta įrodyti, kad per pažeidimo laikotarpį WWTE rinkoje veikė savarankiškai. Todėl Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su TCLT, ir atmetė likusią ieškinio dalį.

III – Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 28 2011 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-628/10 P ir C-14/11 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.
- 29 Savo apeliaciniu skundu AOI ir SCTC Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą ir ginčijamą sprendimą, kiek jis su jomis susijęs,

- sumažinti ginčijamu sprendimu ieškovėms skirtas baudas ir
  - priteisti iš Komisijos abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 30 Atsiliepime į šį apeliacinį skundą Komisija prašo jį atmesti ir priteisti iš ieškovių pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 31 Savo apeliaciniu skundu Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo buvo panaikintos ginčijamo sprendimo dalys dėl TCLT,
  - atmesti TCLT Bendrajame Teisme pareikštą ieškinį ir
  - priteisti iš TCLT bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.
- 32 Atsiliepime į šį apeliacinį skundą AOI, SCTC ir TCLT prašo jį atmesti ir priteisti iš Komisijos pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

IV – Dėl apeliacinių skundų

- 33 Pirmiausia reikia išnagrinėti Komisijos pateiktą apeliacinį skundą.

A – Dėl Komisijos apeliacinio skundo

- 34 Grįsdama savo apeliacinį skundą Komisija pateikia keturis apeliacinio skundo pagrindus. Pirmasis ir ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindai susiję su neteisingu vienodo požiūrio principo taikymu. Pateikdama antrąjį apeliacinio skundo pagrindą ji teigia, kad buvo padaryta teisės klaida nustatant teisinį patronuojančiųjų bendrovių atsakomybę apibrėžiantį kriterijų. Trečiajame apeliacinio skundo pagrindė teigiama, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į rungtyniškumo principu grindžiamą procesą ir pasitelkė neteisingą pareigos motyvuoti aiškinimą.
- 35 Pirmąjį ir antrąjį apeliacinio skundo pagrindus reikia nagrinėti kartu.

1. Dėl pirmojo ir antrojo apeliacinio skundo pagrindų

a) Šalių argumentai

- 36 Pateikdama pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą Komisija tvirtina, pirma, kad Bendrasis Teismas nepaisė aplinkybės, jog vienodo požiūrio principas turi derėti su teisėtumo principu, todėl niekas negali savo naudai remtis kito asmens naudai padarytu neteisėtumu. Tad jeigu tam tikra įmonė pažeidė EB 81 straipsnį, ji negali išvengti sankcijos dėl to, kad kitoms panašioje situacijoje esančioms įmonėms bauda nebuvo skirta.
- 37 Antra, Komisija pažymi, kad buvo pateikusi šiuos argumentus Bendrajame Teisme, ir mano, jog skundžiamas sprendimas stokoja motyvacijos, nes jie jame neaptarti.
- 38 Trečia, Komisija tvirtina, kad dėl TCLT, kaip dėl beveik visą WWTE kapitalą valdančios jos patronuojančiosios bendrovės, gali būti daroma prezumpcija, kad ji darė šiai bendrovei lemiamą įtaką, ir Bendrasis Teismas nėra konstatavęs, nei kad TCLT paneigė šią prezumpciją, nei kad ji bent jau būtų bandžiusi tai daryti.

- 39 Ketvirta, Komisijos teigimu, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad TCLT turi išvengti bet kokios atsakomybės, nes kitos tariamai panašioje situacijoje esančios įmonės nebuvo pripažintos atsakingomis. Konkrečiai kalbant, ji mano, kad ginčijamo sprendimo 384 konstatuojamoji dalis, į kurią daro nuorodą Bendrasis Teismas, reiškia, jog vienodo požiūrio principo taikymas suponuoja panašią bendrovių situaciją, o taip nagrinėjamu atveju nėra.
- 40 Pateikdama antrąjį apeliacinio skundo pagrindą Komisija tvirtina, kad nusprendęs, jog dėl tam tikrų įmonių priimtas sprendimas dėl faktinės lemiamos įtakos darymo buvo pagrįstas „dvigubu pagrindu“, o ne vien teismų praktikoje nustatyta prezumpcija, saisto ją visų ginčijamo sprendimo adresačių atžvilgiu, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą. Anot Komisijos, vienintelis taikytinas kriterijus yra teismų praktikoje nustatytas kriterijus, nes ji negali nei pakelti šioje srityje reikalaujamų įrodymų lygio, nei tokiu požiūriu susaistyti Bendrojo Teismo, šiam atliekant teisinę analizę.
- 41 Todėl, jos manymu, jeigu teismų praktikoje nustatytas kriterijus įvykdomas, nėra reikšminga, ar ji pateikė papildomų duomenų, siekdama dėl atsargumo sustiprinti savo padarytą išvadą, nes šie kriterijai bet kuriuo atveju nepavirsta teisiniu kriterijumi, kuris būtų privalomas vertinant faktinę tam tikros patronuojančiosios bendrovės įtaką savo dukterinės bendrovės elgesiui.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 42 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką įmonės sąvoka apima bet kurią ūkinę veiklą vykdančią subjektą, neatsižvelgiant į jo teisinį statusą ar finansavimo būdus. Ši sąvoką turi būti suprantama kaip reiškianti ekonominį vienetą, net jeigu teisiniu požiūriu ši ekonominį vienetą sudaro keli fiziniai ar juridiniai asmenys. Kai toks ekonominis vienetas pažeidžia konkurencijos taisykles, jis pagal asmeninės atsakomybės principą turi atsakyti už šį pažeidimą (2011 m. sausio 20 d. Sprendimo *General Química ir kt. prieš Komisiją*, C-90/09 P, Rink. p. I-1, 34–36 punktai ir juose nurodyta teismų praktika ir 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją*, C-521/09 P, Rink. p. I-8947, 53 punktas).
- 43 Atsakomybė už dukterinės bendrovės veiksmus gali tekti patronuojančiajai bendrovei, be kita ko, kai nors ir turėdama savarankišką teisinį subjektiškumą, ši dukterinė bendrovė savarankiškai nesprensdžia dėl savo elgesio rinkoje, o iš esmės įgyvendina patronuojančiosios bendrovės nurodymus, visų pirma atsižvelgiant į ekonominius, organizacinius ir teisinius šių dviejų teisės subjektų ryšius (2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. prieš Komisiją*, C-97/08 P, Rink. p. I-8237, 58 punktas; minėto Sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją* 54 punktas ir 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Arkema prieš Komisiją*, C-520/09 P, Rink. p. I-8901, 38 punktas).
- 44 Kadangi tokioje situacijoje patronuojančioji bendrovė ir jos dukterinė bendrovė yra to paties ekonominio vieneto nariai, todėl sudaro vieną įmonę, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį, sprendimą, kuriuo skiriamos baudos, Komisija gali adresuoti patronuojančiajai bendrovei be reikalavimo įrodyti asmeninį šios bendrovės dalyvavimą darant pažeidimą (žr. minėto Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. prieš Komisiją* 59 punktą; minėto Sprendimo *General Química ir kt. prieš Komisiją* 38 punktą ir minėto Sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją* 55 punktą).
- 45 Siekdama nustatyti, ar dukterinė bendrovė pati sprensdžia dėl savo elgesio rinkoje, Komisija iš principo turi atsižvelgti į visus reikšmingus duomenis apie ekonominius, organizacinius ir teisinius ryšius, kurie sieja šią dukterinę bendrovę su patronuojančiaja bendrove ir kurie gali skirtis, nelygu konkretus atvejis, todėl negali būti išvardyti kaip baigtinis sąrašas (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. prieš Komisiją* 73 ir 74 punktus ir minėto Sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją* 58 punktą).
- 46 Teisingumo Teismas yra patikslinęs, kad tuo ypatingu atveju, kai patronuojančiajai bendrovei priklauso 100 % jos dukterinės bendrovės, padariusios Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimą, kapitalo, viena vertus, ši patronuojančioji bendrovė gali daryti lemiamą įtaką šios dukterinės bendrovės elgesiui ir, kita

vertus, egzistuoja nuginčijama prezumpcija, kad ši patronuojanti bendrovė iš tikrųjų daro lemiamą įtaką savo dukterinės bendrovės elgesiui (2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ArcelorMittal Luxembourg prieš Komisiją ir Komisija prieš ArcelorMittal Luxembourg ir kt.*, C-201/09 P ir C-216/09 P, Rink. p. I-2239, 97 punktas ir minėto Sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją* 56 punktas).

- 47 Tokiomis aplinkybėmis Komisijai pakanka įrodyti, jog patronuojančiajai bendrovei priklauso visas jos dukterinės bendrovės kapitalas, tam, kad galėtų būti preziumuojama, jog patronuojančioji bendrovė iš tikrųjų daro lemiamą įtaką šios dukterinės bendrovės prekybos politikai. Tuomet Komisija gali pripažinti, kad patronuojančioji bendrovė solidariai atsakinga už dukterinei bendrovei skirtos baudos sumokėjimą, nebent patronuojančioji bendrovė, kuri turi nuginčyti šią prezumpciją, pateiktų pakankamai įrodymų, kad jos dukterinė bendrovė rinkoje elgiasi savarankiškai (minėtų sprendimų *Akzo Nobel ir kt. prieš Komisiją* 61 punktas; *Elf Aquitaine prieš Komisiją* 57 punktas ir *Arkema prieš Komisiją* 41 punktas).
- 48 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad šio sprendimo 46 ir 47 punktuose nurodytoje teismų praktikoje nustatyta prezumpcija yra nuginčijama.
- 49 Be to, ši teismų praktika nereiškia, kad Komisija privalo remtis vien šia prezumpcija. Niekas nedraudžia šiai institucijai įrodyti faktinę patronuojančiosios bendrovės lemiamą įtaką savo dukterinei bendrovei pasitelkus kitus įrodymo elementus arba suderinus šiuos elementus su aptariama prezumpcija.
- 50 Nagrinėjamu atveju, kaip skundžiamo sprendimo 134–147 punktuose konstatavo Bendrasis Teismas, iš ginčijamo sprendimo išplaukia ir Komisijos per procedūrą pirmojoje instancijoje buvo patvirtinta, kad ši institucija nusprendė vertindama faktinį lemiamos patronuojančiųjų bendrovių įtakos dukterinėms bendrovėms darymą pripažinti pirmųjų atsakomybę tik tuomet, jeigu įrodymų elementai patvirtintų faktinę lemiamą įtaką dukterinėms bendrovėms, kuri išplaukia iš to, kad visas jų kapitalas priklauso patronuojančiosioms bendrovėms (vadinamasis „dvigubo pagrindo“ metodas), todėl Komisija atsisakė taikyti vien lemiamos įtakos prezumpciją.
- 51 Be to, neginčijama, kad šis metodas buvo pagrįstas aplinkybe, kad priimdama ginčijamą sprendimą Komisija, turint omenyje tuo metų susiformavusią teismų praktiką, abejojo dėl klausimo, ar to, kad patronuojančioji bendrovė kontroliuoja visą savo dukterinės bendrovės kapitalą, savaime pakanka prezumpcijai taikyti, jeigu ji nebuvo nuginčyta, ir ar dėl to minėtos kontrolės pakanka siekiant įrodyti faktinę lemiamą patronuojančiosios bendrovės įtaką dukterinei bendrovei.
- 52 Todėl reikia konstatuoti, viena vertus, kad Komisija pagrįstai nusprendė nustatant aptariamų patronuojančiųjų bendrovių atsakomybę taikyti vieną iš metodų, kuriais, atsižvelgiant į konstatavimą šio sprendimo 49 punkte, jai teisiškai leidžiama pasiremti vertinant tokią lemiamą įtaką.
- 53 Kita vertus, skundžiamo sprendimo 155 punkte Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, kad pasirinkusi tokį metodą Komisija, siekdama įvertinti galimybę inkriminuoti nagrinėjamą kartelį patronuojančiosioms bendrovėms, pati sau nustatė didesnę faktinio lemiamos įtakos darymo įrodinėjimo našta nei ta, kuri remiantis šio sprendimo 46 ir 47 punktuose priminta teismų praktika iš principo būtų buvusi pripažinta pakankama.
- 54 Skundžiamo sprendimo 195–197 bei 218 ir 219 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad nė vienas ginčijamame sprendime nurodytas įrodymas negalėjo patvirtinti prezumpcijos, jog TCLT iš tikrųjų darė lemiamą įtaką WWTE, ir kad dėl tokių pačių įrodymų nebuvimo Komisija, laikydama pasirinkto metodo, nusprendė nepripažinti patronuojančiųjų bendrovių *Intabex*, *Universal* ir *Universal Leaf* atsakomybės.
- 55 Remdamasis šiais konstatavimais Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija negalėjo pripažinti TCLT solidariai atsakinga už nagrinėjamos baudos sumokėjimą be jos diskriminavimo, palyginti su *Intabex* bei su *Universal* ir *Universal Leaf*.

- 56 Svarbu pabrėžti, kad apeliaciniame skunde Komisija nekelia klausimo dėl šių konstatavimų. Taigi ji neginčija aplinkybės, kad taikė pasirinktąjį metodą, t. y. dvigubo pagrindo metodą, visoms patronuojančiosioms bendrovėms, kurių dukterinės bendrovės dalyvavo nagrinėjamame kartelyje, išskyrus TCLT, dėl kurios ginčijamame sprendime nebuvo įvykdyti kriterijai, kuriais grindžiamas šis metodas. Tai reiškia, kad Komisija nustatė šios patronuojančiosios bendrovės atsakomybę, remdamasi vien aptariama prezumpcija.
- 57 Skundžiamo sprendimo 156 ir 157 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog pagal vienodo požiūrio principą reikalaujama, kad tuomet, kai Komisija, siekdama nustatyti, ar reikia pripažinti patronuojančiųjų bendrovių, kurių dukterinės bendrovės dalyvavo tame pačiame kartelyje, atsakomybę, taiko tokį metodą kaip nagrinėjamu atveju, ji privalo, išskyrus ypatingas aplinkybes, remtis tais pačiais kriterijais visų patronuojančiųjų bendrovių atveju.
- 58 Šiuo klausimu iš nustovėjusios Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad, kalbant apie baudos dydžio nustatymą, įmonės, kurios buvo sudariusios susitarimą ar derino veiksmus pažeisdamos EB 81 straipsnio 1 dalį, negali būti diskriminuojamos taikant skirtingus skaičiavimo metodus (šiuo klausimu žr. 2000 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Weig prieš Komisiją*, C-280/98 P, Rink. p. I-9757 63–68 punktus ir Sprendimo *Sarrió prieš Komisiją*, C-291/98 P, Rink. p. I-9991, 97–100 punktus).
- 59 Kadangi patronuojančiosios bendrovės atsakomybės už dukterinės bendrovės padarytą pažeidimą nustatymas, remiantis Komisijos patvirtintu skaičiavimo metodu, gali turėti didelės įtakos baudos, kuri gali būti solidariai skirta šioms bendrovėms, dydžiui, skundžiamo sprendimo 156 punkte Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad tokios pačios logikos reikia laikytis, kai laikydamosi teismų praktikos nustatytų ribų tam tikram karteliui Komisija taiko specifinį atitinkamų patronuojančiųjų bendrovių atsakomybės už jų dukterinių bendrovių pažeidimus nustatymo būdą.
- 60 Kalbant apie nagrinėjamą atvejį reikia patikslinti, kad, priešingai, nei teigia Komisija, Bendrojo Teismo vertinimas pagrįstas ne TCLT ir *Intabex*, *Universal* bei *Universal Leaf* faktinių situacijų panašumu, o galimybe palyginti šių bendrovių situacijas, atsižvelgiant tiek į įrodymų lygį, kurį aptariamo kartelio atveju Komisija pripažino reikalingu, siekiant nustatyti faktinį patronuojančiųjų bendrovių lemiamos įtakos darymą savo dukterinėms bendrovėms, tiek į ginčijamame sprendime nurodytus įrodymus.
- 61 Tai reiškia, kad Bendrasis Teismas konstatavo skirtingą požiūrį, dėl kurio jis nusprendė iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 62 Priešingai, nei teigia Komisija, šio konstatavimo nepaneigia teisėtumo principo reikalavimai.
- 63 Kaip savo išvados 64 punkte pažymėjo generalinė advokatė, kadangi Komisija taikė su Teisingumo Teismo praktika dėl lemiamos įtakos suderinamą metodą, Komisija negalėjo būti pasielgusi neteisėtai, todėl nagrinėjamu atveju teisėtumo principas negalėjo panaikinti Komisijos pareigos paisyti vienodo požiūrio principo.
- 64 Galiausiai dėl tariamo skundžiamo sprendimo motyvavimo stokos reikia priminti, kad remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą pastraipą Bendrajam Teismui tenkanti motyvavimo pareiga neįpareigoja šio teismo nuosekliai pateikti detalų atsakymą į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Taigi motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti, dėl ko buvo imtasi tam tikrų priemonių, o Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti nagrinėjant apeliacinį skundą jam priklausančią kontrolę (2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *AceaElectrabel Produzione prieš Komisiją*, C-480/09 P, Rink. p. I-13355, 77 punktus ir jame nurodyta teismų praktika).

- 65 Nagrinėjamu atveju, viena vertus, iš skundžiamo sprendimo 113 punkto matyti, kad Bendrasis Teismas išdėstė Komisijos pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus. Kita vertus, atitinkamai iš skundžiamo sprendimo 156 ir 157 bei 218 ir 219 punktų išplaukia, kad Bendrasis Teismas implicitiškai atmetė šiuos argumentus. Jo manymu, kadangi Komisija taikė su teismų praktika dėl lemiamos įtakos suderinamą metodą, ji nepasielgė neteisėtai, todėl nagrinėjamu atveju teisėtumo principas negalėjo panaikinti Komisijos pareigos paisyti vienodo požiūrio principo.
- 66 Be to, kadangi šie skundžiamo sprendimo punktai leidžia suinteresuotiems asmenims sužinoti motyvus, kuriais jis yra grindžiamas, o Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti nagrinėjant šį apeliacinį skundą jam priklausančią kontrolę, priešingai, nei tvirtina Komisija, skundžiamame sprendime nėra jokių motyvavimo trūkumų.
- 67 Šiomis sąlygomis reikia atmesti pirmąjį ir antrąjį apeliaciniam skundui pagrįsti Komisijos pateiktus apeliacinio skundo pagrindus.

2. Dėl Komisijos apeliacinio skundo trečiojo pagrindo, susijusio su teisės į rungtyniškumo principu grindžiamą procesą pažeidimu ir neteisingu pareigos motyvuoti aiškinimu

a) Šalių argumentai

- 68 Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 196 punkte nusprendė, jog Komisija neturėjo teisės remtis faktiniais TCLT ir *Intabex* bei *Universal* situacijų skirtumais, nes jie nebuvo išdėstyti ginčijamame sprendime. Komisija mano, kad paaiškino šiuos skirtumus Bendrajam Teismui pateiktame atsiliepime į ieškinį.
- 69 Manydama, kad pareiga motyvuoti nereikalauja pagrįsti fakto, jog nagrinėjamas aktas nebuvo skirtas tam tikroms trečiosioms šalims, Komisija mano neprivalėjusi ginčijamame sprendime paaiškinti priežasčių, dėl kurių nusprendė neskirti šio sprendimo *Intabex* ir *Universal*, ir šiame sprendime pagrįsti, kodėl šios bendrovės buvo tariamai kitaip traktuojamos.
- 70 Komisija pabrėžia, kad per administracinę procedūrą TCLT nesirėmė vienodo požiūrio principo pažeidimu ir neteigė, kad jos interesai WWTE buvo išimtinai finansinio pobūdžio. Todėl su tariama diskriminacija susijusį argumentą ji pirmą kartą turėjo galimybę užginčyti tik Bendrajam Teismui pateiktame atsiliepime į ieškinį.
- 71 Šiomis sąlygomis, Komisijos manymu, Bendrojo Teismo požiūris sutrukdė jai gintis nuo argumento dėl diskriminacijos. Ji mano turinti teisę remtis bet kokiais duomenimis, kuriuos laiko reikalingais savo gynybai, jeigu tam tikras argumentas pirmą kartą pateikiamas Bendrajame Teisme. Konkrečiai kalbant, anot Komisijos, pagal teismų praktiką savo sprendimuose ji neprivalo išdėstyti visų argumentų, kuriuos vėliau galėtų panaudoti gindamasi nuo dėl jos priimtų aktų nurodytų neteisėtumo pagrindų.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 72 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką SESV 296 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti šį aktą priėmusios institucijos argumentus, kad suinteresuoti asmenys galėtų sužinoti priimtą priemonę pagrindžiančius motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti savo kontrolę (minėto Sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją* 147 punktas).

- 73 Pavyzdžiui, individualių sprendimų atveju iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad, be tikslo lesti atlikti teisminę kontrolę, pareiga motyvuoti siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas galėtų turėti trūkumą, dėl kurių jo galiojimas gali būti ginčijamas (minėto Sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją* 148 punktą).
- 74 Taigi iš esmės apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešama kartu su jam nenaudingumu sprendimu. Motyvavimo nebuvimo negali ištaisyti tai, kad suinteresuotasis asmuo sprendimo motyvus sužino vykstant procesui Sąjungos teismuose (minėto Sprendimo *Elf Aquitaine prieš Komisiją* 149 punktą ir jame nurodyta teismų praktika).
- 75 Konkrečiai kalbant, jeigu taikant Sąjungos konkurencijos teisės taisykles priimtas sprendimas susijęs su keliais adresatais ir kelia pažeidimo inkriminavimo problemų, jis turi būti pakankamai pagrįstas visų adresatų atžvilgiu, visų pirma tų, kurie, remiantis šiuo sprendimu, turi atsakyti už šį pažeidimą. Taigi, už savo dukterinės bendrovės pažeidimą atsakinga pripažintos patronuojančiosios bendrovės atžvilgiu tokio sprendimo motyvai iš principo turi būti išdėstyti taip, kad pagrįstų pažeidimo inkriminavimą šiai bendrovei.
- 76 Nagrinėjamu atveju reikia priminti, jog Bendrasis Teismas pirmiausia konstatavo, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo, Komisija nusprendė nustatyti kiekvienos nagrinėtos patronuojančiosios bendrovės atsakomybę, tik jeigu kiekvienu konkrečiu atveju pakankami įrodymai patvirtintų faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpciją, išplaukiančią iš viso atitinkamų jų dukterinių bendrovių kapitalo valdymo, toliau – kad, kalbant apie TCLT, ginčijamame sprendime nėra nė vieno šių prezumpciją patvirtinančio įrodymo, ir galiausiai, kad dėl tokių pačių įrodymų nebuvimo Komisija nusprendė nepripažinti patronuojančiųjų bendrovių *Intabex*, *Universal* ir *Universal Leaf* atsakomybės.
- 77 Taigi skundžiamo sprendimo 196 punkte nusprendęs, kad negalima atsižvelgti į aplinkybę, kuria Komisija pirmą kartą pasirinko Bendrajam Teismui pateiktame atsiliepime į ieškinį, šis teismas nepadarė teisės klaidos.
- 78 Be to, taip pritaikęs reikšmingą teismų praktiką, Bendrasis Teismas nenustatė Komisijai pareigos pagrįsti aplinkybę, kad ginčijamas sprendimas nebuvo adresuotas tam tikroms trečiosioms šalims, arba išdėstyti visus reikšmingus argumentus, kuriais buvo galima pasiremti. Bendrasis Teismas iš esmės apsiribojo tuo, kad skundžiamo sprendimo 195 punkte konstatavo ginčijamo sprendimo motyvavimo trūkumus, atsižvelgiant į pačios Komisijos sau nustatytus kriterijus, o skundžiamo sprendimo 196 punkte atkreipė dėmesį į tai, kad Komisija negali ištaisyti tokių trūkumų per teismo procesą.
- 79 Taigi Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad Komisijos teisė į gynybą neapima jos galimybės ginti ginčijamo sprendimo teisėtumą nuo argumentų dėl diskriminacijos, pateikiant per teismo procesą įrodymus, skirtus patronuojančiosios bendrovės atsakomybei nustatyti, bet neregistruojančius pačiame ginčijamame sprendime.
- 80 Iš to išplaukia, kad apeliaciniam skundui pagrįsti Komisijos pateiktas apeliacinio skundo trečiasis pagrindas atmestinas.

3. Dėl Komisijos apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo, susijusio su neteisingu vienodo požiūrio principo taikymu

a) Šalių argumentai

- 81 Komisija mano, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, faktinės *Universal* bei *Intabex* ir TCLT situacijos nėra identiškos, todėl nebuvo galima konstatuoti jokio vienodo požiūrio principo pažeidimo.

- 82 Viena vertus, Komisija primena, kad, priešingai nei *Intabex*, TCLT buvo ne tarpinė išimtinai finansinio pobūdžio bendrovė, o pagrindinė WWTE klientė. Anot jos, ši aplinkybė pateisina tiek faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpciją, tiek konstatavimą, kad ši prezumpcija nebuvo nugincyta TCLT.
- 83 Kita vertus, Komisija tvirtina, kad skundžiamame sprendime nėra išdėstytos priežastys, dėl kurių Bendrasis Teismas nusprendė, jog *Universal* buvo tokioje pačioje situacijoje kaip TCLT. Jos nuomone, kadangi Bendrasis Teismas neatsakė į Komisijos pateiktą pagrindimą siekiant atskirti TCLT situaciją nuo *Universal* situacijos, skundžiamame sprendime yra motyvavimo trūkumų.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 84 Iš SESV 256 straipsnio ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, jog tik Bendrasis Teismas turi kompetenciją, pirma, konstatuoti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo konstatuotų aplinkybių neatitiktis tikrovei matyti iš jam pateiktos bylos medžiagos, antra, įvertinti šias faktines aplinkybes. Bendrajam Teismui konstatavus ar įvertinus faktines aplinkybes, pagal SESV 256 straipsnį Teisingumo Teismas turi kompetenciją patikrinti Bendrojo Teismo pateiktą teisinį šių faktinių aplinkybių kvalifikavimą ir jais remiantis padarytas teises išvadas (2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors prieš Komisiją*, C-551/03 P, Rink. p. I-3173, 51 punktą ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją*, C-352/09 P, Rink. p. I-2359, 179 punktą).
- 85 Teisingumo Teismas taip pat yra patikslinęs, kad faktinių aplinkybių vertinimas nėra teisės klausimas, kuriam taikoma Teisingumo Teismo kontrolė, išskyrus Bendrajame Teisme pateiktų įrodymų iškreipimo atvejus (2006 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Archer Daniels Midland ir Archer Daniels Midland Ingredients prieš Komisiją*, C-397/03 P, Rink. p. I-4429, 85 punktą ir minėto Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją* 180 punktą).
- 86 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad savo argumentais dėl faktinių *Universal* bei *Intabex* ir TCLT situacijų skirtingumo Komisija prašo Teisingumo Teismo patikrinti Bendrojo Teismo atliktą faktinių aplinkybių vertinimą.
- 87 Be to, kaip išplaukia iš šio sprendimo 60 punkto, Bendrojo Teismo vertinimas grindžiamas ne šių bendrovių faktinių situacijų palyginimu, o galimybe palyginti šių bendrovių situacijas, atsižvelgiant į įrodymų lygį, kurį aptariamo kartelio atveju Komisija pripažino reikalingu, ir į ginčijamame sprendime esančius įrodymus.
- 88 Taip pat pasakytina, kad, kaip savo išvados 134 punkte pažymėjo generalinė advokatė, kaltinimas dėl tariamų motyvavimo trūkumų, kiek tai susiję su galimybe palyginti atitinkamas TCLT ir *Universal* situacijas, yra neveiksmingas, nes skundžiamame sprendime išdėstyta teisiniu požiūriu pakankamai priežasčių, dėl kurių Bendrasis Teismas nusprendė, kad TCLT ir *Intabex* situacija buvo panaši. Kadangi Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija nepagrįstai skirtingai traktavo TCLT ir *Intabex*, jis teisiniu požiūriu pakankamai įrodė skirtingą požiūrį, kuriuo pasiremė.
- 89 Šiomis sąlygomis apeliaciniam skundai pagrįsti Komisijos pateiktam apeliacinio skundo ketvirtajam pagrindui negali būti pritarta, todėl visas apeliacinis skundas atmetinas.

B – Dėl AOI ir SCTC apeliacinio skundo

- 90 Grįsdamos savo apeliacinį skundą AOI ir SCTC pateikia tris apeliacinio skundo pagrindus, atitinkamai susijusius su EB 81 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio ir teisės į gynybą pažeidimu bei su vienodam požiūriui skirtu Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 20 straipsnio pažeidimu. Panaikinimo atveju AOI ir SCTC prašo sumažinti joms skirtos baudos dydį.

1. Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, susijusio su EB 81 straipsnio 1 dalies ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu

91 Pirmasis apeliacinio skundo pagrindas suskirstytas į dvi dalis, kurios susijusios, pirma, su aplinkybe, kad per pirmąjį laikotarpį, t. y. iki 1998 m. gegužės 5 d., WWTE patronuojančiosios bendrovės neturėjo galimybės daryti lemiamos įtakos savo dukterinei bendrovei, ir, antra, su aplinkybe, kad skundžiamu sprendimu iš AOI ir SCTC buvo atimtos tam tikros jų turimos pagrindinės teisės.

a) Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su SCC ir SCTS lemiamos įtakos WWTE nebuvimu

i) Šalių argumentai

92 Pirma, AOI ir SCTC kaltina Bendrąjį Teismą, jog patvirtino, kad per pirmąjį laikotarpį jos galėjo daryti lemiamą įtaką WWTE elgesiui. Per šį laikotarpį SCC per TCLT turėjo tik 66 % WWTE kapitalo. Tačiau pastarosios bendrovės visuotinio susirinkimo sprendimai galėjo būti priimti tik pasiekus 75 % įstatinio kapitalo atstovaujančių balsų daugumą.

93 AOI ir SCTC mano, kad jeigu lemiamos įtakos sąvoka, kaip ji suprantama pagal 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40), yra negatyvioji, kuri įvykdoma, kai tam tikras akcininkas turi blokavimo įgaliojimus, tokia sąvoka neleidžia nustatyti atsakomybės pagal EB 81 straipsnio 1 dalį, nes šia nuostata suponuojama, kad atsakomybė gali būti nustatyta tik dėl teigiamų veiksmų, kuriuos patronuojančioji bendrovė atliko savo dukterinių bendrovių atžvilgiu.

94 Be to, AOI ir SCTC kaltina Bendrąjį Teismą, jog pripažino, kad jeigu jos iš tikrųjų darė lemiamą įtaką WWTE elgesiui, tai neišvengiamai reiškia, kad jos galėjo daryti tokią įtaką. Jų nuomone, šie du kriterijai, t. y. viena vertus, galimybė daryti lemiamą įtaką ir, antra vertus, faktinis tokios įtakos darymas, nepriklauso vienas nuo kito.

95 AOI ir SCTC pabrėžia, kad Komisijos pateikti įrodymai parodė ne tai, kad SCC davė nurodymus WWTE, o tik tai, kad SCC buvo informuojama apie nagrinėjamus veiksmus. Anot jų, vien ši informacija neįrodo, kad SCC darė ar galėjo daryti lemiamą įtaką WWTE elgesiui.

96 Galiausiai AOI ir SCTC mano, kad, nekonstatavus solidariosios TCLT atsakomybės, netiesioginės ir negatyviosios SCC kontrolės WWTE atžvilgiu nepakako tam, kad pirmoji bendrovė būtų pripažinta atsakinga už WWTE elgesį.

97 Antra, AOI ir SCTC tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai pritaikė vienos įmonės sąvoką. Anot jų, jeigu ekonominiai, organizaciniai ir teisiniai ryšiai siejo WWTE, SCC ir mažumą turintį akcininką, viena įmonė turėjo apimti juos visus. Kadangi per pirmąjį laikotarpį SCC negalėjo viena daryti lemiamos įtakos WWTE, vien ši bendrovė ir SCC negalėjo būti laikomos vienu ekonominiu vienetu.

98 AOI ir SCTC patikslina, kad Komisija nenurodė įtakos, kurią galbūt galėjo daryti mažumą turintis akcininkas, ir kad, kalbant apie šį akcininką, Bendrasis Teismas netikrino, ar jis turėjo galimybę daryti įtaką WWTE. Todėl, anot apeliančių, nė viena aplinkybė nepateisina išimtinės SCC atsakomybės pripažinimo už WWTE elgesį.

99 Komisija prašo atmesti apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį. Konkrečiai kalbant, ji tvirtina, kad AOI ir SCTC argumentas, pagal kurį bendros kontrolės atveju atsakomybė už dukterinės bendrovės pažeidimą turi būti nustatyta dviem bendrą kontrolę vykdančioms akcininkams, nebuvo pateiktas pirmojoje instancijoje, todėl mano, kad šis argumentas nepriimtinas.

ii) Teisingumo Teismo vertinimas

- 100 Pirmiausia Komisijos iškeltas prieštaravimas dėl AOI ir SCTC argumento, susijusio su klaidingu vienos įmonės sąvokos taikymu, priimtumu, atmestinas, nes šis argumentas gali būti laikomas anksčiau Bendrajame Teisme iškelta argumento, kuris aptartas skundžiamo sprendimo 56 ir 57 punktuose, paaiškinimu.
- 101 Dėl esmės Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad dviejų tarpusavyje nepriklausomų patronuojančiųjų bendrovių bendra dukterinės bendrovės kontrolė iš esmės netrukdo Komisijai konstatuoti vieno ekonominio vieneto, sudaryto iš vienos šių patronuojančiųjų bendrovių ir dukterinės bendrovės, egzistavimo ir tai galioja net tuo atveju, kai ši patronuojančioji bendrovė turi mažesnę savo dukterinės bendrovės kapitalo dalį nei kita patronuojančioji bendrovė (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *AceaElectrabel Produzione prieš Komisiją* 64 punktą). Dėl to tam tikra patronuojančioji bendrovė ir jos dukterinė bendrovė, kuri savo ruožtu yra pažeidimą padariusios bendrovės patronuojančioji bendrovė, juo labiau gali abi būti pripažintos sudarančiomis ekonominį vienetą su pažeidimą padariusiąja bendrove.
- 102 Be to, kaip buvo priminta šio sprendimo 42–44 punktuose, Komisija gali adresuoti sprendimą, kuriuo skiriamos baudos dukterinės bendrovės, dalyvavusios darant EB 81 straipsnio pažeidimą, patronuojančiajai bendrovei, nekeltant reikalavimo įrodyti asmeninį šios patronuojančiosios bendrovės dalyvavimą su sąlyga, kad pastaroji iš tikrųjų daro lemiamą įtaką šios dukterinės bendrovės komercinei politikai.
- 103 Tai reiškia, kad vienintelė aplinkybė, jog per aptariamą laikotarpį SCC ir SCTC turėjo tik bendrą WWTE kontrolę, netrukdo konstatuoti iš šių bendrovių sudaryto ekonominio vieneto egzistavimo, jeigu būtų įrodytas faktinis lemiamos SCC ir SCTC įtakos darymas WWTE komercinei politikai.
- 104 Šiuo klausimu reikia priminti, kad skundžiamo sprendimo 172–193 punktuose Bendrasis Teismas detalai išnagrinėjo įrodymus, kuriais rėmėsi Komisija, ir skundžiamo sprendimo 194 punkte padarė išvadą, kad šie įrodymai teisiniu požiūriu pakankamai patvirtina faktinį tokios lemiamos įtakos darymą.
- 105 Be kita ko, atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo 182–186 punktuose nagrinėtus duomenis, kurie susiję su įtaka, kurią SCTC darė WWTE, skundžiamo sprendimo 172–194 punktuose išdėstytuose argumentuose, viena vertus, nėra padaryta jokios teisės klaidos ir, antra vertus, dėl jų Bendrasis Teismas, priešingai, nei teigia AOI ir SCTC, galėjo pagrįstai konstatuoti faktinį tokios lemiamos įtakos darymą.
- 106 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, AOI ir SCTC pateikto apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis atmestina.

b) Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies, susijusio su pagrindinių teisių pažeidimu

i) Šalių argumentai

- 107 AOI ir SCTC mano, kad skundžiamas sprendimas pažeidžia kai kurias jų pagrindines teises, t. y. teisę į nekaltumo prezumpciją ir teisėtumo bei pažeidimo ir bausmių individualizavimo principus, kaip tai numatyta Chartijos 48 ir 49 straipsniuose. Anot jų, Chartijos įsigaliojimas turi tiesioginę įtaką nagrinėjamu atveju, nes minėti principai nuo to laiko turi tą pačią vertę kaip ir pirminė teisė.

- 108 AOI ir SCTC teigia, kad, remiantis minėtomis pagrindinėmis teisėmis, kaltės prezumpcija yra iš principo draudžiama ir jai gali būti pritarta tik išskirtinėmis aplinkybėmis. Tačiau, jų teigimu, Bendrasis Teismas taikė faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpciją, išplaukiančią iš 100 % dukterinės bendrovės akcijų turėjimo fakto, o nagrinėjamu atveju išskirtinių aplinkybių nebuvo. Be to, joms skirtos baudos yra pakankamai didelės, o ne minimalios.
- 109 Komisija mano, kad pirmojo apeliacinio skundo pagrindo antra dalis nepriimtina, be kita ko, tvirtindama, kad ji grindžiama naujais argumentais.
- ii) Teisingumo Teismo vertinimas
- 110 Kaip teisingai tvirtina Komisija, ieškinyje pirmojoje instancijoje AOI ir SCTC nebuvo iškėlusios argumentų, išdėstytų jų apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje.
- 111 Iš nusistovėjusios teismo praktikos išplaukia, kad leidimas šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą pasiremti pagrindu, kuris nebuvo pateiktas Bendrajame Teisme, reikštų leidimą jai pateikti Teisingumo Teismui nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas. Apeliacinėje byloje Teisingumo Teismo kompetencija iš esmės apsiriboja Bendrojo Teismo ieškinio pagrindų, dėl kurių jame ginčytasi, vertinimo nagrinėjimu (minėto Sprendimo *AceaElectrabel Produzione prieš Komisiją* 113 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).
- 112 Todėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antra dalis atmestina kaip nepriimtina.
- 113 Bet kuriuo atveju šio sprendimo 108 punkte reziumuotai išdėstyti argumentai visiškai nepagrįsti, atsižvelgiant į šio sprendimo 46 ir 47 punktuose minėtą teismų praktiką.
- 114 Todėl visas pirmasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas.

2. Dėl antrojo AOI ir SCTC apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su teisės į gynybą ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio pažeidimu

a) Šalių argumentai

- 115 Pirmiausia AOI ir SCTC teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į gynybą, kai, pažeisdamas Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį, savo vardu prisiėmė naują argumentą, kurį Komisija pateikė atsakydama į Bendrojo Teismo raštu pateiktą klausimą.
- 116 Anot apeliančių, šiame atsakyme Komisija grįžo prie ankstesnių pareiškimų, pagal kuriuos *Universal* ir *Universal Leaf* per administracinę procedūrą pavyko paneigti faktinio lemiamos įtakos darymo prezumpciją, grindžiamą 100 % *Deltafina* akcijų turėjimu, ir pirmą kartą teigė nusprendusi nesiremti vien šia prezumpcija, o pagrįsti atsakomybę dvigubu pagrindu, taip pat atsižvelgiant į papildomus įrodymus, kurių pareiškė nebuvo patronuojančiųjų bendrovių *Universal* ir *Universal Leaf* atveju. AOI ir SCTC teigia, kad neturėjo galimybės savo pateiktuose raštuose atsakyti į su dvigubu pagrindu susijusį argumentą.
- 117 Antra, AOI ir SCTC pabrėžia, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Komisija privalo laikytis ginčijamame sprendime esančio argumentavimo ir negali pagrįsti šio sprendimo vėliau Sąjungos teisme. Jų manymu, toks reikalavimas juo labiau galioja Bendrajam Teismui.
- 118 AOI ir SCTC pažymi, kad ginčijamo sprendimo 371–373 konstatuojamosiose dalyse nėra nė vienos nuorodos į dvigubo pagrindo kriterijų, kuriuo rėmėsi Bendrasis Teismas. Taigi, anot jų, šis teismas nustatė tariamai Komisijos taikytą metodą, *a posteriori* kildindamas jį iš ginčijamo sprendimo

konteksto. Apeliančių teigimu, priežastys, kurios galėjo paskatinti Komisiją išsakyti dviprasmišką nuomonę ginčijamame sprendime, bet kuriuo atveju neleidžia Bendrajam Teismui užpildyti Komisijos argumentų spragas arba pateikti pagrindimą *a posteriori*.

119 Komisija mano, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas nepriimtinas, nes argumentas dėl procedūrinio pažeidimo per procesą Bendrajame Teisme apeliacinio skundo nagrinėjimo stadijoje priimtinas, tik jeigu šis pažeidimas turėjo neigiamos įtakos apeliančios interesams. Tačiau, anot Komisijos, AOI ir SCTC neįrodė, kad jų interesai buvo pažeisti. Be to, Komisija teigia, kad šis apeliacinio skundo pagrindas neveiksmingas.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

120 Pirmiausia reikia atmesti argumentus, kuriais Komisija teigia, kad šis apeliacinio skundo pagrindas nepriimtinas. Kaip savo išvados 187 ir 188 punktuose pažymėjo generalinė advokatė, AOI ir SCTC pateikti argumentai susiję su teisės į gynybą pažeidimu. Toks pažeidimas, jeigu jis būtų įrodytas, gali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimą.

121 Vis dėlto dėl esmės reikia iš karto konstatuoti, kad, priešingai, nei teigia AOI ir SCTC, Bendrasis Teismas savo vertinimą pagrindė ne nauju vykstant teismo procesui Komisijos pateiktu argumentu, o savo paties pasirinktu viso ginčijamo sprendimo aiškinimu, kaip tai matyti iš skundžiamo sprendimo 141 ir paskesnių punktų. Konkrečiai kalbant, iš šio sprendimo 147 punkto išplaukia, kad į Komisijos pareiškimus vykstant teismo procesui Bendrasis Teismas atsižvelgė tik norėdamas pagrįsti savo paties pasirinktą ginčijamo sprendimo aiškinimą.

122 Todėl, pirma, AOI ir SCTC argumentas, pagal kurį Bendrasis Teismas nenagrinėjo ginčijamame sprendime pateiktų argumentų, o savo vardu prisiėmė naują argumentą, kurį Komisija pateikė vykstant teismo procesui, atmestinas.

123 Antra, AOI ir SCTC argumentas dėl Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pažeidimo yra neveiksmingas, kaip teisingai tvirtina Komisija. Bet kuriuo atveju, priešingai, nei teigia apeliančios, ši nuostata negali būti aiškinama kaip skirta apriboti Bendrojo Teismo vertinimo diskreciją, dėl ko jis negalėtų pasirinkti tokio sprendimo aiškinimo dėl to, kad tokį patį aiškinimą buvo pavėluotai pasiūliusi viena iš proceso šalių. Be to, per teismo posėdį pirmojoje instancijoje AOI ir SCTC galėjo išreikšti savo nuomonę dėl Komisijos pareiškimų.

124 Iš to išplaukia, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas atmestinas.

3. Dėl trečiojo AOI ir SCTC apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su vienodo požiūrio principo pažeidimu

a) Šalių argumentai

125 AOI ir SCTC tvirtina, kad su dvigubu pagrindu susijusiame kriterijuje, kurį Bendrasis Teismas panaudojo faktiniam lemiamos įtakos darymui įrodyti ir dėl to patronuojančiųjų bendrovių atsakomybei už 100 % jų kontroliuojamų dukterinių bendrovių elgesį nustatyti, padarytos trys teisės klaidos.

126 Pirma, anot jų, dėl šio metodo atsiranda diskriminacija tarp bendrovių pagal ieškinyje išdėstytų argumentų solidumą. Taikydama metodą, kuriuo, nelygu papildomų įrodymų buvimas, dėl atsargumo išfiltruojami aptariamoms prezumpcijos nugincijimo atvejai, Komisija elgėsi spekuliatyviai ir diskriminavo ginčijamame sprendime numatytas bendroves, palyginti su bendrovėmis, su kuriomis Komisijos sprendimas nėra susijęs.

- 127 Antra, AOI ir SCTC mano, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad Komisija pakėlė reikalaujamų įrodymų lygį, nes jis nekonstatavo, jog Komisija numatė taikyti nagrinėjamą prezumpciją, tik jei yra papildomų įrodymų. Taigi, anot apeliančių, Komisija galėjo taikyti šią prezumpciją nepasitelkusi kito pagrindo faktiniam lemiamos įtakos darymui pagrįsti.
- 128 Trečia, AOI ir SCTC pažymi, kad ginčijamo sprendimo 376 konstatuojamojoje dalyje Komisija atmetė prielaidą dėl *Universal* ir *Universal Leaf* atsakomybės, nes byloje nebuvo jokios informacijos apie jų asmeninį dalyvavimą darant pažeidimą. Tačiau, jų teigimu, niekuomet netvirtinusi, kad SCC arba SCTC asmeniškai dalyvavo darant WWTE padarytą pažeidimą, ir vis tiek pripažinusi jų atsakomybę, Komisija taikė joms kitokius kriterijus, todėl pažeidė vienodo požiūrio principą.
- 129 AOI ir SCTC taip pat tvirtina, kad vienodo požiūrio principas buvo pažeistas ir taikant atsakomybės už pažeidimą nustatymo metodą.
- 130 Viena vertus, apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas nenagrinėjo, ar *Deltafina*, *Universal* ir *Universal Leaf* sudaro vieną ekonominį vienetą. Todėl, anot AOI ir SCTC, Bendrasis Teismas negalėjo nustatyti, ar jos buvo traktuojamos kitaip nei minėtos bendrovės. Be to, apeliančių teigimu, iš bylos medžiagos išplaukia, jog *Universal* buvo informavusi Komisiją apie tai, kad palaiko savo dukterinės bendrovės *Taes* sprendimą bendradarbiauti ir kad dvi dukterinės bendrovės dalyvavo atliekant veiksmus, o tai gali rodyti lemiamos įtakos darymą šioms dukterinėms bendrovėms.
- 131 Kita vertus, AOI ir SCTC teigia, kad SCC ir SCTC situacija buvo visiškai analogiška *Universal* ir *d'Universal Leaf* situacijai, nes visos šios bendrovės turėjo 100 % savo atitinkamų dukterinių bendrovių akcijų. Jų nuomone, kadangi Bendrasis Teismas iš dalies panaikino ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs su TCLT, jis taip pat turėjo panaikinti sprendimą pripažinti SCC ir SCTC atsakomybę, siekdamas išvengti diskriminacinio požiūrio, palyginti su *Universal* ir *Universal Leaf*.

b) Teisingumo Teismo vertinimas

- 132 Pirmiausia, kalbant apie dvigubo pagrindo kriterijų, kurį, remiantis Bendrojo Teismo konstatavimais, Komisija taikė patronuojančiųjų bendrovių, kurių dukterinės bendrovės dalyvavo ginčijamame sprendime išnagrinėtame kartelyje, atsakomybei nustatyti, reikia priminti, kad išvadą dėl tokio Komisijos taikyto metodo Bendrasis Teismas padarė iš detalios ginčijamo sprendimo analizės ir kad šioje analizėje nėra jokių teisės klaidų, kaip buvo konstatuota šio sprendimo 121 punkte.
- 133 Konkrečiai kalbant, aiškindamas sprendimą, Bendrasis Teismas pagrįstai atmetė AOI ir SCTC pasiūlytą ginčijamo sprendimo 376 konstatuojamosios dalies aiškinimą, pagal kurį Komisija atmetė prielaidą dėl pastarųjų bendrovių atsakomybės, nes nebuvo jokios informacijos apie jų asmeninį dalyvavimą darant pažeidimą, kadangi toks aiškinimas prieštarauja viso aptariamo sprendimo turiniui, visų pirma jo 18, 376, 384, 391, 392, 397, 399 ir 400 konstatuojamosioms dalims, kurias Bendrasis Teismas išnagrinėjo skundžiamo sprendimo 133 ir paskesniuose punktuose.
- 134 Be to, šio sprendimo 51–53 punktuose buvo konstatuota, kad dėl abejonių, kurių turėjo Komisija dėl vien nenuginčyta lemiamos įtakos prezumpcija grindžiamo sprendimo teisėtumo, Bendrasis Teismas galėjo nuspręsti, jog nagrinėjamu atveju Komisija turėjo teisę nusistatyti didesnę įrodinėjimo našta nei ta, kuri remiantis šio sprendimo 46 ir 47 punktuose priminta teismų praktika iš principo būtų buvusi pripažinta pakankama.
- 135 Reikia patikslinti, kad Bendrojo Teismo panaudotas dvigubo pagrindo kriterijus yra objektyvus kriterijus, nes jį taikant apsiribojama reikalavimu pateikti įrodymų, kurie patvirtina faktinį patronuojančiosios bendrovės lemiamos įtakos darymą savo dukterinei bendrovei, kuri išplaukia iš viso

šios bendrovės kapitalo turėjimo fakto. Taigi, priešingai, nei teigia AOI ir SCTC, šis kriterijus nėra grindžiamas bendrovių, kurioms skirtas ginčijamas sprendimas, atitinkamai pateiktų argumentų tvirtumu.

- 136 Antra, dėl dvigubo pagrindo kriterijaus taikymo nagrinėjamu atveju pažymėtina, jog savo argumentais AOI ir SCTC iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas privalėjo patikrinti, ar *Deltafina*, *Universal* ir *Universal Leaf* sudarė vieną ekonominį vienetą, ir kad teigiamo atsakymo atveju Bendrasis Teismas turėjo panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susiję su SCC ir SCTC, nes šios bendrovės buvo diskriminuojamos, palyginti su *Universal* bei *Universal Leaf*.
- 137 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad skundžiamo sprendimo 141–147 punktuose Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo, jog Komisija taikė tą patį teisinį kriterijų visoms patronuojančiosioms bendrovėms, ir kad, išskyrus TCLT atvejį, šių bendrovių atsakomybę ji pripažino arba paneigė atsižvelgdama į įrodymus, kurie patvirtina šių bendrovių lemiamos įtakos darymo prezumpciją, išplaukiančią iš to, kad patronuojančiosios bendrovės turi visą savo atitinkamų dukterinių bendrovių kapitalą.
- 138 Šiomis sąlygomis, kadangi AOI ir STC neįrodė jokio vienodo požiūrio principo pažeidimo, trečiasis jų apeliacinio skundo pagrindas atmestinas.

4. Dėl prašymo sumažinti baudą

- 139 AOI ir SCTC mano, kad ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju turėtų būti sumažinta AOI ir SCTC skirta bauda.
- 140 Kadangi, remiantis visais išdėstytais argumentais, ginčijamas sprendimas nėra naikintinas, prašymas sumažinti AOI ir SCTC skirtą baudą, kuris, be to, nebuvo pateiktas Bendrajame Teisme, bet kuriuo atveju atmestinas.
- 141 Atsižvelgiant į tai, kad negali būti pritarta nė vienam AOI ir SCTC pateiktų apeliacinio skundo pagrindų, šis apeliacinis skundas atmestinas.

V – Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 142 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kuri apeliaciniame procese taikoma pagal to paties reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.
- 143 Kadangi AOI ir SCTC pralaimėjo bylą apeliaciniame procese byloje C-628/10 P, jos turi padengti su šiuo apeliaciniu procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas, kaip to reikalauja Komisija.
- 144 Kadangi Komisija pralaimėjo bylą apeliaciniame procese byloje C-14/11 P, ji turi padengti su šiuo apeliaciniu procesu susijusias bylinėjimosi išlaidas, kaip to reikalauja AOI ir SCTC.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinius skundus.**
2. ***Alliance One International Inc.* ir *Standard Commercial Tobacco Co. Inc.* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu procesu byloje C-628/10 P.**

- 3. Europos Komisija padengia savo ir *Alliance One International Inc., Standard Commercial Tobacco Co. Inc.* ir *Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd* bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu skundu byloje C-14/11 P.**

Parašai.